

Farní měsíčník

Leden 2021 ● číslo 1 ● 26. ročník

Zpravodaj Římskokatolické farnosti sv. Václava ● Brumov-Bylnice ● Sv. Štěpán ● Sidonie

„Moje budoucnost je ve tvých rukou, Bože!“ (Ži 31,16)

JSME NA POČÁTKU....

Jsme na počátku nového roku. Pořád prožíváme pandemii koronaviru. Nevíme, co všechno přinese. Dobrý a milosrdný Bůh ví všechno. S Jeho pomocí a požehnáním chceme pokračovat den co den. V Jeho milosti se budeme snažit uskutečnit co největší dobro. Jsme farnost mnoha aktivit. Jsme hojně obdarováni možnostmi, schopnými a aktivními farníky, kteří se rádi zapojí do služeb, za což jsem

jim vděčný a děkuji. Za vaši pomoc, finanční podporu, ochotu přijmout i nést zodpovědnost za farní společenství, které usilovně vytváříme a budujeme. Na závěr vám chci všem popřát jednou irskou modlitbou.

Irská modlitba:

Nepřeji Ti, abys zůstal ušetřen nějakého utrpení, protože vím, že stejně nezůstaneš. Nepřeji Ti, aby Ti po tvářích netekly slzy, protože je stejně nezadr-

žíš a pláčem se Ti uleví. Nepřeji Ti, abys nezakusil žádnou bolest, protože už ji stejně dávno znáš. Víš také, že utrpení zušlechťuje, že slzy očišťují srdce a bolest že zároveň zraňuje i posiluje. Něco bych Ti ale přeci jen rád popřál: Abys byl za všechno vděčný, i když se Ti to třeba nelíbí. Abys opatroval vzpomínky na dobré věci, které jsi zažil, i když jich možná není až zas tolik. Abys byl statečný, i když si myslíš, že už to nejde.

Abys svůj kříž zbytečně neodhazoval, protože kolikrát ho odhodíš, tolikrát se budeš vracet a sbírat ho. Abys ho mohl donést až na vrchol, na nějž je nutné vystoupit, i když se zdá nedosažitelný. Aby dary, které v sobě máš, rostly pomalu, ale po celý rok aby Ti pomáhaly. Abys nikdy nevyměnil přítele, který je opravdový, a když udělá chybu, abys odpustil a neopustil. Abys mohl dávat radost, sílu a naději těm, s nimiž Tě pojí láska. Nezapomeň, že každá růže má trny, ale přesto je krásná.

Všem Vám žehnám a v modlitbě vyprošuji do nového roku Boží požehnání.

P. Richard

DUCHOVNÍ SLOVO

At' tobě Hospodin požehná a ochraňuje tě! At' tobě Hospodin ukáže svou jasnou tvář a je ti milostivý! At' Hospodin obrátí k tobě svou tvář a dopřeje ti pokoje! (Nu 6,22-27)

Začínáme nový rok. Možná do něj vstupujeme s obavami, co přinese: Jak se bude vyvíjet situace ve světě, v naší zemi, v místě, kde žijeme, v našich rodinách, v našem osobním životě. Nenechme se těmito obavami ohromit. Bůh nám totiž přislíbil svou blízkost: Žehná nám – nabíjí nás svou životodárnou silou, chrání nás – soustředí na nás svou pozornost, rozjasňuje nad námi svou tvář – přijímá nás takové, jací jsme, je nám milostivý – odpouští nám na základě milosrdenství, obrací k nám svou tvář – nenechává nás opuštěné. Dopřává nám pokoj – zbavuje nás napětí a smiřuje v nás to lidsky nesmiřitelné,

pomáhá nám uzdravovat vztahy s druhými lidmi i náš vztah s ním. Začneme nový rok s nadějí, že ve všem, co nás čeká, v radostném i těžkém, bude Bůh s námi.

Převzato: vira.cz

NAŠE FARNOST DNES

Z FARNÍCH MATRIK - PROSINEC 2020

Pokřtěni byli:

Jan Fojtík
Elen Pacíková
Anna Kostková
Laura Mikušková
Bartoloměj Jedlička
Ellen Marie Zimková
Kateřina Talčíková
Šimon Šimoník

Pohřbeni byli:

Alois Bařinka, 82 let
Miroslav Bodlák, 60 let
Marie Svobodová, 85 let

Bylo:

- Rorátní mše sv.
- Svěcení adventních věnců
- Mikulášská nadílka
- Patronální slavnost našich kněží mariánů
- Fatimská pobožnost
- Půlnoční mše sv.

Bude:

- 1. 1. Mše sv. na Nový rok v 7. 30 hod., 9. 00 hod., 17. 00 hod.
- 6. 1. Mše sv. na Tři krále v 7. 30 hod., 17. 00 hod.
- 13. 1. Fatimská pobožnost v 16. 00 hod.

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

Zatím nevíme, jakou formou bude Tříkrálová sbírka probíhat. Zda králové navštíví domácnosti nebo bude online.

Svěcení adventních věnečků

Mikulášská nadílka

PATRONÁLNÍ SLAVNOST NAŠICH KNĚŽÍ MARIÁNŮ - 8. 12.

Komunita mariánů založená před 350 lety inspirací Božího Ducha sv. Stanislavem Papczyńským měla pohnutou historii. Je prvním mužským řádem, který vznikl v Polsku, oficiálně schválen jako Kongregace kněží mariánů Neposkvrněného početí P. Marie v r. 1673. Ačkoli na začátku 20. století v důsledku tvrdého pronásledování zbyl pouze jeden člen Kongregace, Bůh nedovolil zničit toto dílo a vzbudil v srdci bl. Jiřího Matulewicze touhu, aby kongrega-

ci obnovil a stalo se tak. Dnes má Kongregace kněží mariánů zhruba 500 kněží a bratrů, kteří slouží v 19 zemích na 5 kontinentech. 8. prosince 1994 byl vytvořen samostatný vikariát pro Čechy a Slovensko. V České republice působí mariáni v olomoucké arcidiecézi ve farnostech Brumov-Bylnice a Nedašov, v pražské arcidiecézi působí v Praze v Hostivaři a na poutním místě v Hrádku u Vlašimi.

„NEZNÁMÁ“ SVATÁ ZEMĚ – JERICHO, QASR AL-YAHUD

Ve dnech 8. – 15.11.2019 jsem spolu s P.Andrzejem Bystrzyckým, jeho farníky ze Štítné nad Vláří i dalšími zájemci z okolí, prostřednictvím jedné známé slovenské křesťanské cestovní kanceláře, navštívil Svatou zemi. Tímto pojednáním o Jerichu a lokalitě Qasr al-Yahud tak začínám několikadílňý cyklus o méně známých poutních místech ve Svaté zemi.

Město **Jericho**, které má 20 000 obyvatel a leží 30 km SV od Jeruzaléma, se nachází v oáze ve Wadi Qelt v údolí řeky Jordán na Palestinském území-Západním břehu Jordánu. Jericho je lokalizováno 258 metrů pod úroveň hladiny moře, což z něj činí nejnižší položené město na světě. Jedná se zároveň také o nejstarší město na světě s kontinuálním osídlením. Najdeme zde několik významných křesťanských poutních míst, a to **horu Pokušení** a **Zacheův strom**. S Jerichem je také spojen starozákonní **Elíša** (učněn proroka Eliáše), který zde uzdravil zdejší pramen. Ježíš Kristus při svých cestách z Galileje do Jeruzaléma opakovaně procházel Jerichem, a zde také Ježíš uzdravil slepce **Bartimea** (Lk 18, 35-43).

Na hoře Pokušení, která je vysoká 350 m a vypíná se nad městem a Judskou pouští, Ježíš odolával pokušení od ďábla, když se před tím čtyřicet dní a nocí postil (Mt 4, 1-11). Na úpatí této hory vyvěrá tzv. **Elíšův pramen**. Tento pramen produkuje 3,8 metrů kubických vody za minutu a zavlažuje více než 10 kilometrů čtverečních několika kanály a přivádí vodu také do 10 km vzdálené řeky Jordán. Elíša obyvatelům Jericha uzdravil špatnou vodu z tohoto městského pramene a proměnil ji ve vodu pitnou (2 Kr 2,19-22).

Nedaleko centra Jericha se pak nachází tzv. **Zacheův strom**. Zacheus byl vrchním celníkem v Jerichu. Vzhledem k tomu, že byl malého vzrůstu, při návštěvě Ježíše v Jerichu vylezl na strom,

aby ho spatřil. Když Ježíš přišel k tomuto stromu, na kterém byl Zacheus, řekl mu: „Zachee, pojď rychle dolů, neboť dnes musím zůstat u tebe doma.“ Po tomto setkání Zacheus rozdal polovinu svého majetku chudým a čtyřnásobně vrátil těm, které ošidil (Lk 19, 1-10).

Lokalita **Qasr al-Yahud** (historický název: Bethabara) se nachází jihovýchodně od Jericha u řeky Jordán na hranici s Jordánskem, kde podle tradice Jan Křtitel pokřtil Ježíše Krista (Mt 3, 13-17). Název lokality pochází od neďalekého pravoslavného kláštera, který byl na tomto místě postaven ve 4. století a později byl několikrát zničen a znovu vybudován. Oblast byla od šestidenní války v roce 1967 uzavřena. V 80. letech 20. století zpřístupnila izraelská armáda úzký koridor, kterým mohli místo navštěvovat předem objednané skupiny věřících. Po odminování okolního území bylo místo v létě 2011 zcela zpřístupněno veřejnosti. Toto poutní území je součástí světového dědictví UNESCO a zdejší místo je významné jak pro křesťany, tak pro židy. Poté co 40 let děti Izraele putovaly pouští, překročily právě zde řeku Jordán a vkročily do Svaté země.

Tomáš Surý

Elíšův pramen v Jerichu

Zacheův strom v Jerichu - vpravo

Qasr al Yahud

K ZAMYŠLENÍ

1. 1. 2021 SLAVNOST MATKY BOŽÍ PANNY MARIE

Proč každý nový rok začínáme spolu s Pannou Marií? Možná někdy přemýšlíme nad tím, jaká asi Panna Maria byla. Tolik toho o ní bylo napsáno, v mnoha písních se o ní zpívá, spousta obrazů nám ji přibližuje, spousta poutních mariánských míst nám o ní dává zprávu. Evangelium vypráví, že byla neobyčejná žena. Měla silnou víru, která jí pomáhala, vedla a s ní mohla pochopit neviditelné. V její síle říkala své ano-fi-at-staň se.

Slyšet od anděla, že se má stát matkou boží bylo snad pěkné a zajímavé, ale jak se měla dorozumět se svým snoubencem Josefem, který absolutně nemohl tušit rozsah toho, co se v ní odehrávalo? Jak se její rozum měl vyrovnat se zavražděním nevinných dětí Herodovými vojáky? Byla blízka svému synu, věděla o jeho povolání. Sdílela bolest z nepochopení, které doprovázelo jejího syna, i radost, když Ježíš uzdravoval. Skláněl se k chudákům a k ubožákům. Jak jí asi mohlo být, když po tom

všem slyšela křik davu, který žádal jeho smrt? Nebylo asi věcí přirozeného rozumu vidět opuštěného ztýraného syna umírat na kříži a přesto věřit, že on je Mesiáš, který vstane z mrtvých.

Panna Maria nebyla ušetřena největších bolestí. Musela zažít neporozumění, aby rozuměla druhým. Je nám blízko pro vše, co zakusila. Není jen matkou Pána, ale i naší. Svou láskou a něhou vnáší do světa mír a pokoj. A právem ji za to vzýváme na začátku každého nového roku. V Písmu svatém čteme: „Jsi šťastná, protože jsi uvěřila.“ I my budeme šťastni, avšak jen do té míry, nakolik uvěříme svému Bohu a nakolik dokážeme spojit svůj život s jeho vůlí. Není to vůbec lehké. Kéž je nám Matka Maria vzorem říkat v každodenním životě Bohu ano, staň se. I v tomto roce, který s ní začínáme, prosme na její přimluvu každý za sebe, abychom dokázali říkat Bohu ano, staň se, cokoliv budeme prožívat. Jestli to budou radostné chvíle, nebo kříže, trápení, nemoc, či smrt blízké osoby. Jsem služebnice, služebník Pána, ať se mi stane podle tvého slova.

O. Richard,

kázání na fatimské pobožnosti 2019

O DOBĚ, VE KTERÉ ŽIJEME, ROZHODNOUT NEMŮŽEME ...

„Dávejte si dobrý pozor, jak máte jednat, ne jako nemoudří, ale jako moudří: dobře využijte času, protože žijeme ve zlých dobách.“ (srov. Ef 5,15)

Frodo: „Přál bych si, aby se to nikdy nestalo.“

Gandalf: „To by si přáli všichni, kdo zažili tyto události. Ale jediné, co musíš rozhodnout, je, co uděláš s časem, který ti byl dán.“ (z filmu Pán prstenů)

Asi každý člověk by si přál, aby to nebo ono nezažil, aby se některé udá-

losti nestaly. Někdo by možná rád žil v jiné době, kde by byl život „jednodušší a klidnější“, kde by k sobě byli lidé slušnější... O době, ve které žijeme, rozhodnout nemůžeme. Asi ji ani výrazně nezměníme. Můžeme ale rozhodnout o tom, k čemu využijeme čas svého života. Moudrost nespočívá v tom, jak nejlépe propnout a prosadit se, ale jak naplnit život. I můj život totiž přispívá k tomu, jaká je dneska doba.

Převzato: víra.cz

ČAS JE DAR

Dej hodnotu každému okamžiku, který prožíváš, přidej mu ještě víc na hodnotě tím, že ho budeš sdílet s někým tak jedinečným, že si zaslouží tvůj čas. Pamatuji si, že **čas na nikoho nečeká**. Nedostatek času neexistuje! Den má 24 hodin. Každý člověk má k dispozici 24 hodin. Každý rok, každý měsíc, každý den, každou hodinu, každou minutu, každou vteřinu máš pouze jednou. **Váž si svého času**, protože tento moment je jen jednou. A už ho nikdy nevrátíš.

Leták: Centrum pro pastorační nemocných

ZAMYŠLENÍ

Jestli chceš pochopit, jakou cenu má rok, zeptej se studenta, který propadl u zkoušek.

Jestli chceš pochopit, jakou cenu má měsíc, zeptej se matky, která předčasně porodila.

Jestli chceš pochopit, jakou cenu má týden, zeptej se vydavatele deníku.

Jestli chceš pochopit, jakou cenu má hodina, zeptej se zamilovaných, kteří čekají na rande.

Jestli chceš pochopit, jakou cenu má minuta, zeptej se někoho, komu právě ujel vlak.

Jestli chceš pochopit, jakou cenu má vteřina, zeptej se někoho, kdo se právě vyhnul nehodě.

Jestli chceš pochopit, jakou cenu má setina vteřiny, zeptej se atleta, který vyhrál stříbrnou medaili na olympiádě.

*Bruno Ferrero,
Potěšení pro duši, 2016*

Obtížený poutník

Jeden muž namáhavě putoval až po krk ověšený břemeny. Na zádech měl pytel s pískem, kolem těla měl omotan velký měch s vodou, v pravé ruce svíral velký kámen, v levé hrsti říční oblázky. Na krku se mu houpal na provaze mlýnský kámen, kolem kotníků měl rezavé řetězy a na nich za sebou vláčel závaží. Navíc se snažil stále udržet rovnováhu, aby mu z hlavy nepadla shnilá dýně. Poutník vzdychal a naříkal na svůj krutý osud. Tu ho potkal rolník. Podivil se a řekl: „Ó, poutníku, proč držíš v hrsti ty oblázky?“

Poutník užasl: „Máš pravdu-je to jen hloupost.“ Odhodil je a protáhl si prsty ztuhlé křečiči.

Za nějakou dobu ho potkal rolník znovu a zeptal se, proč nese na hlavě tu shnilou dýni, jestli mu k něčemu je, a proč vleče za sebou to závaží? Poutník je odložil a cítil se lehčeji, ale opravdu lehce ne. Dál se táhl a naříkal. Tu mu rolník řekl: „Ó, proč neseš písek a vodu, vždyť kolem je písku dost a jdeš kolem řeky.“

„Děkuji ti, teď si uvědomuji, co vše jsem s sebou zbytečně nesl.“ Řekl poutník a zbavil se písku i vody.

Bylo mu mnohem lehčeji, ale přece jen...Zůstal stát, pozoroval zapadající slunce a v tom se mu rozbřeslo. Pohlédl na sebe a uviděl těžký mlýnský kámen, který ho táhl k zemi. Odhodil kámen a putoval lehce dál.

Nevleču něco zbytečně? Nedržím něco křečovitě? Nenesu shnilou dýni – marnou světskou pýchu...?

Převzato: Milujte se!, Jitka Krausová

„Uvaž, příteli, že Bůh tě stvořil k svému obrazu, že ti dal nesmrtelnou duši. Miloval tě odjakživa a stále tě miluje jako něžný Otec. Stvořil tě proto, abys ho miloval a sloužil mu na tomto světě, a tak si zasloužil, abys s ním jednou mohl být šťastný v nebi. Nejsi na světě jen proto, aby ses bavil, vydělával peníze, jedl a spal. Bůh ti dal svůj vlastní život, tvůj úděl je podivuhodný.“

(sv. Jan Bosco)

Zdrávas, Maria ...

Zdrávas, Maria, milosti plná, Pán s tebou, požehnaná jsi mezi ženami a požehnaný plod života tvého, Ježíš. Svátá Maria, Matko Boží, pros za nás hříšné ...

Mlýn Panny Marie

Nedaleko Paříže stál kdysi starý větrný mlýn. Patřil Šimonovi, zkušenému vojákovi, skvělému, ale prostému mládenčí, který neuměl číst ani psát. V práci se Šimonovi nedařilo a zadlužil se až po uši. Když foukal vítr, neměl co mlít. Když měl co mlít, tak zase nefoukal vítr.

Jednou večer, byl zrovna první máj, byl Šimon už opravdu zoufalý. Pokud do devíti ráno nezaplatí deset zlatých, vyženou ho ze mlýna. Ano, měl dvacet pytlů obilí na mletí, a kdyby se mu je podařilo umlít, hrozbě exekuce by unikl. Jenže ... Vzduch se ani nepohnul a vítr nikde. „Tak a to by stačilo!“ zvolal Šimon. „Všechno je proti mně, stanu se zase vojákem. A mlýn ať jde k čertu! Sotva vyslovil tato slova, mlýn se otřásl jako při zemětřesení. Najednou se před ním objevil vyzáblý, zamračený mužiček. Jeho pohled nevěstil nic dobřího. „Volals mě, Šimone, tak mě tady máš.“

„Já že jsem tě volal? Kdo jsi?“

„Jsem ďábel!“ Šimon se podivil, ale strach neměl. Ve válkách už ledacos zažil... Mužiček se znovu netrpělivě zeptal: „Tak co chceš?“ „Chci, abys roztočil mlýn. Abych mohl umlít dvacet pytlů obilí. Čekám na vítr. Zafouká vůbec někdy?“

„Ty chceš jenom tohle?“ řekl mužiček. „Udělám pro tebe mnohem víc. Chci, aby se od této chvíle tvůj mlýn začal točit a už nikdy nezastavil. Neumeleš jen dvacet pytlů, ale dvacetkrát dvacet...stovky...tisíce pytlů. Ze všech stran tu budou vozit obilí a zanedlouho budeš nejbohatším mlynářem v království.“ „A co za to chceš? Zeptal se Šimon. Mužiček vytáhl z kapsy popsaný pergamen a řekl: „Úpis, kterým se zavazuješ, že mi dáš svou duši. Za to z tebe udělám největšího boháče. To za to stojí, nemyslíš?“

Šimon si uvědomil, že se nechal vlákat do pastí. Jenže pokud neumele dvacet pytlů s obilím, bude muset opustit mlýn a vrátit se na vojnu. „Musím se z toho bezpodmínečně dostat,“ přemýšlel. Pak nahlas řekl: „Kdo mi zaručí, že dokážeš mlýn roztočit? Uděláme to tak: jestli umeleš polovinu z dvaceti pytlů, podepišu, že ti dám svou duši.“

Ďábel se ušklíbl a mlýn začal mlít bez sebemenšího závanu větru. Večer bylo deset pytlů umletých. Ďábel k němu přistoupil a strčil mu do ruky pergamen: „Podepiš!“ Najednou uslyšeli krásný, slavnostní zpěv. Byl květen a ulicí procháze-

lo mariánské procesí. Průvod pomalu postupoval. Čtyři podsadití mládenci nesli na nosítkách sochu Panny Marie. Pod svatozářím z drahokamů měla krásnou tvář. Šimon k ní obrátil oči. Za krkem přitom cítil rohatého hosta, který se skrýval za balvanem, aby se nemusel dívat na to, co mu nahánělo strach. „Splň svůj slib!“ vykřikl na Šimona, ale neodvážil se vystoupit ze své skrýše. „Podepiš! Jinak bude má pomsta strašlivá!“ Ubohý mlynář přistoupil k soše Panny Marie. „Svatá Matko,“ modlil se, „co mám dělat?“ „Provinil ses, Šimone,“ uslyšel hlas, který mu zněl jako hudba. „Dal jsi slib a ten musíš dodržet. Ale protože neumíš psát, podepiš se tak, jak umíš.“

Šimon to velmi dobře pochopil. Ministrant držel kropenku se svěcenou vodou. Šimon si v ní namočil prst a podepsal se na pergamen. Podepsal se, jak uměl, jako všichni na světě, kdo neumí psát: udělal křížek. Pergamen začal hořet, jako kdyby ho sežehl plamen. Šimon zaslechl ránu a prudce se otočil. Tam, kde před chvílí stál ďábel, se vznášel obláček dýmu. Ďábel zmizel. Mezitím se zvedl lehounký vánek a lopatky mlýna se začaly točit. Šimonovy oči se zalily slzami. Vrhli se na kolena. „Svatá Matko, chtěl jsem dát za mlýn svoji duši, a tys mě zachránila z ďáblových spárů. Od nynějška se bude můj mlýn jmenovat Mlýn Panny Marie.“

Když se modlíme Otčenáš, každý den opakujeme: „A neuved' nás v pokušení...“ Stačí se rozhlédnout kolem, abychom viděli, kolik pokušení na nás útočí. K tomu abychom dokázali rozlišit dobro od zla, opravdu potřebujeme pomoc Boží a Panny Marie. Ďáblův ocas trčí z určitých rozhovorů, nabídek, televizních obrazovek, ale i z pomlouvání a každodenních příkory na účet druhých. Říkejme ve víře se Šimonem: „Svatá Maria, co mám dělat?“ A Maria nás jistě neopustí.

Bruno Ferrero, Zdrávas, Maria

SVĚDECTVÍ

KAŽDÝ Z NÁS JE POUTNÍKEM K VĚČNOSTI

„Byli jsme na pěší pouti do Santiaga de Compostela,“ vrací se Ludmila Budařová ve vzpomínkách o dvanáct let zpátky. „Každý den jsme společně prožívali mši svatou se svatým přijímáním a i těch sto dvacet kilometrů, co jsme šli pěšky, jsme s pomocí Boží zvládli. Když jsme doputovali do Compostely a děkovali za vše krásné, co jsme spolu mohli prožít, bylo to nádherné,“ líčí průběh pouti do okamžiku, kdy ještě netušila,

jaký šok zažije. Z Compostely poutníci zamířili do Fisterry, což je v překladu Konec světa. Na výběžku do oceánu foukal silný vítr a kamenitý kopec se příkře svažoval k oceánu. Několik poutníků se rozhodlo sejít až dolů, mezi nimi Stanislav Budař. „Po chvíli jsem uslyšela volání, že Staňa spadl do vody a topí se!“ vzpomíná na dramatické okamžiky jeho žena. Hned si uvědomila hrůzu rozbouřených vln oceánu, které narážely s mimořádnou silou na skály. „Začala jsem se úpěnlivě modlit a prosit Boha o smilování. Věřila jsem, že mi pomůže!“ popisuje žena nejtěžší chvíle svého života.

Čas běžel a s přibývajícimi minutami mizela naděje na záchranu. Asi po hodině zahlédla manželovo tělo, jak se pohupuje na vlnách oceánu kus od břehu. Začaly na ni útočit a doléhat myšlenky, proč se takové neštěstí stalo právě na pouti. Co si počne bez manžela, kterého nejen milovala, ale také společně podnikali? Proč je tak potrestaná? Říkala jsem si: „padesát let se modlím Buď vůle tvá, ale potom přijde okamžik, kdy je tak těžké Boží vůli přijmout.“ příznává žena. Dnes se na celou situaci dívá tak, že manžel došel opravdu na „konec světa“, aby se odebral do života věčného. A pevně věří, že byl na setkání s Bohem dobře připraven.

Po návratu domů, když byla Ludmila Budařová sama, na ni dolehlo velké zoufalství a bolest. „Potřebovala jsem se vyplakat. A v pláči jako bych zaslechla manželův hlas: „Liduško, neplač, víš že tě mám moc rád. Nechtěl jsem ti způsobit tak velkou bolest, ale vůle Boží je na prvním místě.“ Uklidnila jsem se a najednou v duši pocítila hluboký pokoj. Uvědomila jsem si, že musím vydávat svědectví víry, že smrtí život nekončí. Přestože mám velkou rodinu, stále mi manžel chybí a bývá mi smutno. Posilu nacházím v modlitbě. Všechny starosti svěřuji Bohu,“ říká tato žena. „Věřím, že smrtí život opravdu nekončí a že se jednou s manželem shledáme,“ uzavírá s nadějí v hlase.

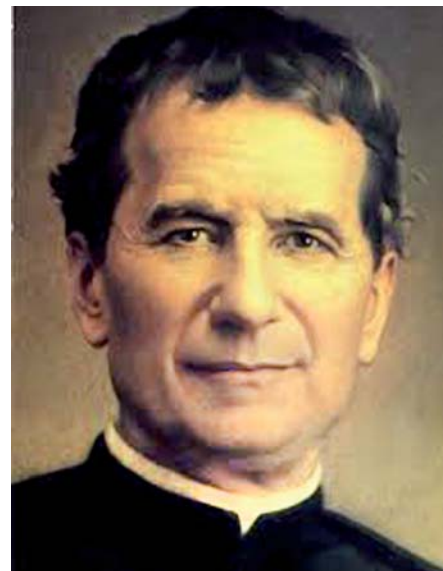
Převzato z *Katolického týdeníku* č.44

Z HISTORIE

1974 Z podnětu kostelního hospodáře Františka Křeka bylo v neděli 15. 4. 1974 v kostele hlášeno: dřevěná vazba střechy far. kostela potřebuje vyspravení. Některé dílce (krovy, trámy, latě), jsou natolik vadné, že ohrožují pevnost celé střešové konstrukce a je potřeba je vyměnit. Tím byl dán popud k akci: oprava vazby střechy.

Rozsah opravy zjistila odborná prohlídka střechy od tesařů Aloise a Vojtěcha Strnkových za přítomnosti farní rady, v níž hlavním iniciátorem byl Cyril Holba a zmíněný František Křek. Nato farní úřad získal povolení k sbírkám a začalo se šetřit. Pak objednal u našeho lesního závodu patřičné množství kusů kulatiny a to se všecko svezlo na pilu do Bylnice, aby se z kulatiny utvořily hranoly, desky a latě, tj. stavební materiál k plánované akci. Řezání dřeva se zúčastnilo 35 brigádníků a jen díky jejich obětavosti a pevného odhodlání se práce zvládla a všechno opracované dřevo se svezlo ke kostelu na starý hřbitov a odborně se uložilo k vyschnutí. Celková cena dřeva s pořezem a dovozem je 20.684.- Kč a tak materiál přichystán na opravu pro rok 1975.

SVATÍ

Sv. Jan Bosco (31. 1.)

Byl italský kněz, světec, vychovatel, zakladatel Salesiánů.

V roce 1989 byl Janem Pavlem II. prohlášen za Otce a učitele mládeže. Heslem Dona Bosca bylo: „Dej mi duše, ostatní si vezmi.“ Chtěl vyjádřit, že důležité je spasit lidské duše, zejména zanedbaných chlapců z ulic, jimž se věnoval. Don Bosco je světec, o kterém je zachováno velmi mnoho svědectví záračných činů, které vykonal. Některé popisuje i on sám – např. rozmnožení hostií, čtení ve svědomí druhých,... Chovanci popisovali, že ve zpovědnici, když si nevzpomínali na své hříchy, on je všechny řekl.

Zemřel ve věku 72 let. Je patronem mládeže, duchovních správců a katolických nakladatelství.

Čerpáno z *internetu*

BLAHOPŘÁNÍ

Kdybych mluvil jazyky lidskými i andělskými, ale lásku neměl, jsem jako dunící kov a zvučící zvon (1 K 13,1). Milí oslavenci, v měsíci lednu Vám ze srdce přejeme ať ve Vás zůstává víra, naděje a láska. Ale největší z těch tří je láska.

Fm

Z LITURGIE

6. 1. 2021 Slavnost Zjevení Páně

„Přišli jsme od východu poklonit se králi.“

1. čtení: Iz 60,1-6

2. čtení: Ef 3,2-3a.5-6

Evangelium: Mt 2,1-12

Když se Ježíš narodil v Betlémě v Judsku za času krále Heroda, přišli do Jeruzaléma mudrci od východu a ptali se: „Kde je ten narozený židovský král? Uviděli jsme jeho hvězdu na východě, a proto jsme se mu přišli poklonit.“ Když to uslyšel král Herodes, ulekl se a s ním celý Jeruzalém. Svolal všechny velekněze a učitele Zákona z lidu a vyptával se jich, kde se má Mesiáš narodit. Řekli mu: „V Betlémě v Judsku, neboť tak je psáno u proroka: ‚A ty, Betléme v judské zemi, nejsi vůbec nejmenší mezi judskými předními městy, protože z tebe vyjde vládce, který bude panovat mému izraelskému lidu.‘“ Tehdy si Herodes tajně zavolal mudrce a zevrubně se jich vyptal na dobu, kdy se ta hvězda objevila, poslal je do Betléma a řekl: „Jděte a důkladně se na to dítě vyptejte. Až ho najdete, oznamte mi to, abych se mu i já přišel poklonit.“ Když krále vyslechli, vydali se na cestu. A hle - hvězda, kterou viděli na východě, šla před nimi, až se zastavila nad místem, kde bylo dítě. Jakmile uviděli hvězdu, zaradovali se nevýslovnou radostí. Vstoupili a spatřili dítě s jeho matkou Marií, padli na zem a klaněli se mu. Otevřeli své pokladnice a obětovali mu dary: zlato, kadidlo a myrhu. Ve snu dostali pokyn, aby se k Herodovi už nevraceli, proto se vrátili jinou cestou do své země.

Ozvěna slova:

Svátek Zjevení Páně nebo také lidově řečeno Tří králů bychom z hlediska lidstva mohli chápat jako svátek přijetí a uznání Ježíše Krista. V linii tohoto uznání Kristovy vlády nad našimi životy stojí dodnes znamenání dveří našich domů trojím křížem a písmeny K, M a B. Tím

to znamením se totiž přihlašujeme k obnovenému království Božímu a vymezujeme prostor, v němž uprostřed rozlámaného, zlého a hříchem opanovaného světa chtějí křesťané žít plně podle řádu a zákona Božího. Tato znamení vymezují prostor pravdy a spravedlnosti. Jsou ovšem i znaky žehnání, které mají ostrůvky Kristova království hájit před náporom nepřitele. Zkratka tedy znamená: Pán žehnej tomuto domu.

Chceme-li přemýšlet o našem vlastním životě, mohli bychom se dát vést obrazem klanění králů a ptát se: Je opravdu Kristus Pánem mého života? Odevzdávám mu opravdu všechnen čas a patřím mu, ať bdím, či spím, ať jdu, či sedím, ať pracuji, či odpočívám? Jsou moje práce udělány a činy vykonány tak, že mají hodnotu ryzího zlata? Jsou moje myšlenky vonné jako líbezný dech kadidla a stoupají tak moje chvály k nebi? Je řeč, která vytéká z mých úst, když mne sevře bolest a starosti, ohlašovatelky údělu smrti, hojivá vonná píseň odevzdanosti? Anebo je to jinak? Je obydlí, které značím jako Kristovo království vskutku místem harmonického pobývání lidí, kteří se řídí příkazem o vzájemné lásce?

INSPIRACE K ČETBĚ

Časopis Milujte se!

Možná spoustu čtenářů tento evangelizační časopis odebírá i pravidelně. Každý v něm najde nějaké moudro či povzbuzení. Vychází díky iniciativě sester Matky Terezy. Všem zájemcům se posílá zdarma nebo ho můžete najít u nás v kostele u hlavních vchodových dveří.

Katolický týdeník

Tradiční noviny současného křesťana.

NĚCO PRO ZASMÁNÍ

- Legenda říká, že kdysi trval film dýl než reklamy.
- Někdy sama sebe překvapím, jak moc mi to pálí. Jindy se snažím vystoupit z auta se zapnutými bezpečnostními pásy.
- Cyklista se v noci řítí dolů kopcem, bez světel. Uprostřed kopce stojí policejní hlídka a jakmile spatří cyklistu, hned na něj spustí: „Stůjte! Nemáte světla!“
Cyklista: „Z cesty! Nemám ani brzdy!“

MŠE SV. V SIDONII

- 2. 1. Za Máriu a Josefa Valentovy
- 9. 1. Za rodiče Julii a Aloise Bartlovy a Emila Šánka
- 16. 1. Za rodiče Janu a Aloise Kostkovy
- 23. 1. Za Marii a Ladislava Běhunčikovy
- 30. 1. Za rodiče Kuhejdovy, dceru Annu a Rudolfa Suchyňu

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Evangelizační úmysl:

Modleme se, ať je nám dána Pánem milost žít v plném bratrství s bratry a sestrami jiných náboženství, abychom zakusili vzájemnost modlitby a překonávali uzavřenost.

Národní úmysl:

Děkujeme za sdělovací prostředky a prosíme za odpovědné pracovníky, aby přinášeli pravdivé informace včetně dobrých zpráv.

ÚMYSLY MŠÍ SV. NA MĚSÍC LEDEN 2021

1.	PÁ	7.30 9.00 17.00	Za + Otýlii Tulpovou, + manžela, Boží požehnání a ochranu P. Marie pro živou rodinu Tulpovu a Gogorovu Za farníky
2.	SO	7.30	Za živé a + členy živého růžence
3.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + rodinu Janáčovu, + manželku, rodiče, bratra, za duše v očistci a Boží požehnání pro celou živou rodinu Na poděkování Pánu Bohu za rodinu Fritschkovu, všechny děti, s prosbou o Boží ochranu a za + rodiče z obou stran Za farníky
4.	PO	7.30	Za + manžela, sourozence, + rodiče Krahulcovy, vnuka, + rodiče Vaňkovy, dceru, zetě, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
5.	ÚT	17.00	Za + Františka Březáčka, manželku Marii, syna, + rodiče, sourozence a duše v očistci
6.	ST	7.30 17.00	Za + Karla a Miladu Zvoníčkovy a Boží požehnání pro živou rodinu
7.	ČT	17.00	
8.	PÁ	17.00	Za + rodiče Šimonů, Mrázkovy, Vašíčkovy, Nedavaškovy, + z rodin, duše v očistci a Boží požehnání pro celou živou rodinu
9.	SO	7.30	Za + Františka Mišáka, manželku, + rodiče z obou stran a Boží ochranu pro živou rodinu
10.	NE	7.30 9.00 10.30	Na poděkování za přijaté dobrodiní, dary Ducha svatého, dar zdraví, Boží pomoc a ochranu P. Marie Na poděkování za 34 let společného života, + z rodiny Petruřjovy, Sýkorovy, Lukášovy a Bělotovy a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
11.	PO	7.30	
12.	ÚT	17.00	Za + a živou rodinu Miklasovu, Vašíčkovu, Starovu a duše v očistci
13.	ST	16.00	
14.	ČT	17.00	
15.	PÁ	17.00	Za + Františka Holbu, manželku Boženu, dceru Marii Urbanovou a požehnání pro živou rodinu
16.	SO	7.30	
17.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + rodiče Bambůchovy, Fritschkovy, + manželku Anežku (1.výročí), duše v očistci, s prosbou o dar lásky a pokoje pro živou rodinu Za farníky
18.	PO	7.30	
19.	ÚT	17.00	Za + z rodiny Holbovy, Miklasovy, Lukaščíkovy, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
20.	ST	17.00	
21.	ČT	17.00	Za + Ladislava Kroupu, + rodiče, sourozence, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
22.	PÁ	17.00	Za + Josefa Jahodu, jeho + otce Stanislava, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
23.	SO	7.30	
24.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + rodiče Zelínovy, Serišovy, + z jejich rodin a ochranu Boží pro živou rodinu Za farníky
25.	PO	7.30	
26.	ÚT	17.00	
27.	ST	17.00	
28.	ČT	17.00	
29.	PÁ	17.00	Za + Josefa Nováka, bratra Květoslava, + rodiče Novákovy, Fojtíkovy, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
30.	SO	7.30	
31.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + Vojtěcha Rosenberga, + rodiče, 4 + sourozence, + Vincence Miklase, duše v očistci, na poděkování Pánu Bohu za dožití 70 let Otilie a ochranu P. Marie pro živou rodinu Za + rodiče Lysákovy, syna Jaroslava, + manžele Struškovy, Hořákovy, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
#			

- Farní měsíčník vydává římskokatolická farnost v Brumově-Bylnici, PSČ 763 31, tel.: 577 330 326. ● Neprodejné.
- Náklad 700 výtisků. ● Uzávěrka do 15. každého měsíce. ● Za redakci Petra Rajová, e-mail: rajova.p@centrum.cz
- Grafická příprava: PHM studio